Cupa F. R. Ciclism

O NOUĂ VICTORIE ROMÂNEASCĂ DE ETAPĂ

CONSTANȚA, 31 (prin telefon). Etapa a VI-a a „Cupei F. R. Ciclism" a debutat furtunos. Plecarea s-a dat la ora 14,30 din dreptul Sălii sporturilor, cicliștii urmînd să parcurgă ruta Constanța — Ovidiu — Tariverde și retur. Un total de 90 km. De astă dată, cerul noros, burnița și temperatura ceva mai scăzută părea să le fi tăiat cicliștilor pofta de goană. Aceasta a fost impresia noastră, după primii doi kilometri de rulaj, cînd am văzut plutonul înaintînd pe șosea cu încetinitorul. Sesizînd momentul de „visare" al majorității colegilor de concurs, *Dulgheru* (Voința Ploiești) apasă pe pedale cu ceva mai multă convingere și se desprinde ușor de partenerii de întrecere. Acestei acțiuni surpriză îi răspund prompt doar alți patru sportivi : *Ionescu*, coleg de club cu Dulgheru, *Antal* (CIBO Brașov), *R. Ion* (Steaua) și *Nagy* (Ungaria). În pluton se organizează o „morișcă" la care îi vedem participînd pe cei mai buni sportivi din caravană. Și astfel, după 16 kilometri de urmărire, grupul din față este prins. După această acțiune, plutonul continuă să ruleze mult mai hotărît. Încălzirea se făcuse. De aici înainte vom mai înregistra și alte tentative de evadare, printre care cea întreprinsă cu 12 km înainte de sosire avea să fie decisivă. Acum se desprind de pluton *Szuromi* (Ungaria), *R. Ion*, *C. Cirjă* (Dinamo) și *Kowalik* (Polonia). O cursă în forță și cei patru ajung la linia de sosire pe care o va trece primul *C. Cirjă* cu timpul 2h 15:09 — medie orară 40 km, 2. *Kowalik*, 3. *R. Ion*, 4. *Szuromi*, 5. *V. Teodor* (România) — 2h 15:22, 6. *Kluj* (Polonia), 7. *Vasiliev* (Bulgaria), 8. *Staicov* (Bulgaria), 9. *Butaru* (Metalul Plopeni), toți în același timp cu V. Teodor.

Simbătă are loc etapa a VII-a pe ruta Constanța — Negru Vodă — Mangalia — Constanța (120 km), iar duminică — ultima etapă — o cursă pe circuit în stațiunea Mamaia.

Gheorghe ȘTEFĂNESCU

CAMPIOANA DE HANDBAL A R.P. CHINEZĂ EVOLUEAZĂ ÎN ȚARA NOASTRĂ

Selecționata masculină de handbal a Armatei populare chineze de eliberare se află de cîteva zile în țara noastră. Echipa este campioană a R. P. Chineze și va susține două partide amicale în compania campioanei României, Steaua. Cele două meciuri sînt programate **la 3 aprilie, ora 18, în sala Victoria din Ploiești, și la 5 aprilie, ora 18,30, în sala Floreasca din Capitală.**

LOTUL BOXERILOR CUBANEZI PENTRU C. M.

HAVANA, 31 (Agerpres). — Pugiliștii cubanezi se pregătesc intens în vederea campionatelor mondiale, programate între 6 și 20 mai la Belgrad. Din lotul antrenat de **Alcides Sagarra** fac parte 33 de boxeri, printre care cunoscuții campioni **Teofilo Stevenson** (grea), **Jorge Hernandez** (semimuscă), **Emilio Correa** (semimijlocie), **Andres Aldama** (ușoară), **Sixto Soria** (semigrea) și **Luis Felipe Martinez** (mijlocie mică).

„ÎNĂLȚIMEA", MAREA VEDETĂ ATLETICĂ A ULTIMILOR ANI

● La 10 ani după apariția „flopului", rostogolirea ventrală probează noi resurse ● Un duel teoretic cu un singur cîștigător: performanța ● Iașcenko, Ackermann, sau ventrală-flop 2—0 !

Exact în urmă cu 10 ani, sezonul atletic indoor de peste Ocean revela un săritor de înălțime care utiliza un procedeu nemaiîntîlnit, un fel de salt cu spatele spre ștachetă. Se numea Dick Fosbury și, cu toate că reușea constant peste 2,15 m, lumea îl privea ca pe o curiozitate, fără a crede în viitorul ciudatei sărituri, numită „flop". A venit însă Olimpiada de la Ciudad de Mexico, unde — în fața văzul sutelor de milioane de telespectatori — Fosbury a devenit campion olimpic cu 2,24 m.

Iașcenko *zboară peste ștacheta ridicată la 2,35 m. Fără aripi !*

Puterea de seducție a campionului este uriașă și iată că în scurtă vreme „flopul" a început să concureze serios clasica „rostogolire ventrală". Progresele rapide la nivel mediu au determinat universalizarea noului procedeu, care avea avantajul de a fi — în unele privințe — și mai ușor de învățat. Exodul spre flop a devenit și mai masiv după ce o serie de performeri s-au apropiat de rezultatele maxime reușite — în urma unei practici de peste trei decenii — de rostogolirea ventrală. El a ajuns cvasi-total în momentul în care alt american, Dwight Stones, depășea, la numai 5 ani de la apariția invenției, recordul mondial și, totodată, granița de 2,30 m.

Ca număr de practicanți, în special — dar și ca densitate a săritorilor în topul primelor 10 sau 20 de rezultate mondiale — flopul este astăzi majoritar, în proporție zdrobitoare. Există destule concursuri fără nici un ventralist, iar lucrul nu miră pe nimeni!

În ciuda acestui fenomen, recordurile mondiale ale momentului sînt deținute de săritori care folosesc rostogolirea ventrală. Rosemarie Ackermann a atins în sezonul trecut extraordinara barieră de 2 metri, iar juniorul Vladimir Iașcenko a sărit 2,33 m. Tot el a reușit în acest indoor și un spectaculos 2,35 m, deschizînd orizontul spre 2,40 m. Este adevărat, cei doi recordmani sînt campioni din categoria celor care se nasc la decenii, dar ei reprezintă, în același timp, două școli naționale care nu au abandonat — cum s-a întîmplat, în unele locuri, fără discernămînt — procedeul clasic, chiar dacă au acordat în paralel toată atenția studierii flopului.

De care parte este, așadar, „adevărul absolut" în acest interesant duel teoretic (tehnic), unic în ansamblul probelor atletismului? S-a crezut, în „perioada Brumel" că ventrala nu mai are secrete, că a dat totul. Iașcenko sare însă cu totul altfel decît fostul săritor...cosmic, iar Ackermann — și Beilschmidt — nu sar ca juniorul sovietic. Pe de altă parte, în 10 ani flopul a ajuns la maturitate și este puțin probabil să sufere modificări esențiale. Față de ventrală, flopul are avantajul desprinderii în condiții — poziție — care permit o impulsie mai puternică. În faza următoare a zborului (și trecerii corpului peste ștachetă) ventrala va avea de partea ei marele atu biomecanic de a putea beneficia de posibilitățile superioare de flexie a coloanei vertebrale în plan anterior. În plus, poziția cu fața spre ștachetă ușurează controlul mișcărilor diferitelor părți ale corpului. Avantajul ventralei în planul esențial al săriturii, trecerea corpului peste ștachetă — speculînd, cu ajutorul rotațiilor compensatorii, fiecare poziție a centrului general de greutate — anulează complet servituțile bătăii.

Este dificil — și periculos pentru performanță — să manifestăm o preferință exclusivistă pentru un stil sau altul. În orice caz, nu este indicată renunțarea la rostogolirea ventrală și probabil că mulți dintre cei care au ales hotărît odinioară drumul flopului vor cădea pe gînduri după ce l-au văzut recent pe Iașcenko. Săritura în înălțime, vedeta atletică a ultimilor ani, va progresa în continuare prin (co)existența celor două procedee, prin disputa lor teoretică manifestată în noi căutări și, poate, în soluții noi. Deocamdată, referindu-ne strict la etapa actuală, ventrala poate privi... de sus, avînd argumentul cifrelor maxime. Îl va avea mereu pe cel de a privi în jos, spre bara de metal, pentru a o învinge, și nu pentru a o evita, cum face flopul.

Chiar dacă ultima ștachetă va cădea întotdeauna, așa cum spunea cîndva Iolanda Balaș, arbitru împărțial...

Vladimir MORARU

ÎNTRECERILE AȘILOR RACHETEI

● Turneul internațional de tenis de la Milano a programat primele partide din cadrul probei de dublu bărbați. Cuplul Ilie Năstase — Jaimé Fillol a învins cu 6—4, 0—6, 6—3 perechea Vitas Gerulaitis — Sandy Mayer, iar Stan Smith și Bob Lutz au dispus cu 6—7, 7—5, 6—0 de perechea C. Barazzutti — A. Zugarelli. În sferturile de finală perechea Kodes, Smid a învins cu 6—3, 1—1 (abandon) pe Ilie Năstase, Jaime Fillol. Rezultate înregistrate în optimile de finală ale probei de simplu : Borg — Franulovici 6—0, 6—0; Panatta — Stokton 6—4, 6—4; Lutz — Zugarelli 6—7, 6—1, 7—5; Gerulaitis — Fillol 7—6, 6—3.

● În turneul de la Dayton (Ohio) : Gottfried — Martin 6—4, 6—2 ; Solomon — G. Mayer 6—4, 6—3 ; Ashe — A. Amritraj 6—0, 6—3 ; Dibbs — Yuill 6—3, 6—2; Tim Gullikson — Bengtson 6—3, 3—6, 6—3.

● În turneul internațional feminin de la Oakland, partide din grupele preliminare : Martina Navratilova — Betty Stove 6—2, 6—3 ; Wendy Turnbull — Kerry Reid 7—6, 6—1 ; Virginia Wade — Billie Jean King 1—6, 6—2, 6—4.

AZI, LA PARIS : FRANȚA — BRAZILIA, LA FOTBAL

Reprezentativa de fotbal a **Braziliei** își începe azi turneul în Europa, evoluînd pe stadionul „Parc des Princes" din Paris în compania selecționatei țării gazdă. În continuarea turneului său european, formația **Braziliei** va întîlni în ordine echipele **R. F. Germania** (5 aprilie), **Internazionale Milano** (13 aprilie), **Angliei** (19 aprilie) și **Atletico Madrid** (21 aprilie).

CHESTIUNI DE TACTICĂ

„E o nerușinare !" a strigat Giuseppe Saronni, coborînd de pe bicicletă, la San Remo, al doilea, după Roger de Vlaeminck care-l bătuse ușor la sprint. „E nedemn !" a strigat Saronni și rămase ca prostit. Toată lumea îi respectă un minut de tăcere durută. La 20 de ani, Saronni e noua stea a ciclismului italian, un talent de mare clasă, gata să preia cuțitul pentru împărțirea gloriei — cum zice poetul Maiakovski — din mîinile lui Gimondi și Moser. Toată lumea ține cu el — tînăr, frumos, orgolios. Toți zic că el ar fi trebuit să cîștige ultimul Milan — San Remo, cursa clasică a primăverii. Chiar și de Vlaeminck, „hoțul": „Saronni mi s-a părut foarte tare, peste noi toți. Am căzut peste un campion intratabil... A tras tărî să se lase rugat. Era nervos. Și eu eram, cel puțin cît el, dacă nu mai mult. La sprintul final mi-a fost chiar frică. Poți să știi ce ți se poate întîmpla cu un tip atît de sigur pe sine ?"... Și atunci ? Și atunci, vulpe bătrînă, de Vlaeminck a stat „în plasa" cocoșelului, într-o evadare finală de 20 de kilometri, lăsîndu-l să tragă ca un nebun și la sprint „i-a suflat" cursa. E al doilea Milan — San Remo cîștigat de belgianul ăsta, comparabil, zic unii, cu Van Looy, pe linia palmaresului de „clasice". (Asta dacă uităm de Merckx). Dar e a nu știu cîta oară cînd de Vlaeminck cîștigă astfel, folosind o tactică uzită de mulți, dar o tactică... Ceva în genul lui Herrera, la fotbal, niciodată interzis. Saronni ar trebui să cunoască „ideea" din 1—0 pentru Inter... „Comportarea lui de Vlaeminck e inadmisibilă pentru un campion de talia lui... a strigat însă, Saronni, după ce și-a revenit din stupoare. Sigur că o să mi se spună că am 20 de ani și am fost din nou fraier. Dar ce puteam să fac ?".

Ce putea să facă ? Oamenii bătrîni ai plutoanelor, cei hîrșiți pe șosele, din pisc în vale, eruditi a căror cultură ciclistă nu începe cu tînărul geniu italian, știu ce avea de făcut cocoșelul în fața vulpii. În primul rînd să fi fost prudent și s-o fi lăsat mai moale cu entuziasmul la trenă. De aici decurge : fie să-l fi silit pe adversar să pună și el osul la muncă și la tras, fie să-i fi „ars" un demaraj violent, amenințîndu-l că-l pierde pe drum, fie să nu fi „tras" de loc, punînd capăt evadării, lăsîndu-se înghițit de pluton. Numai să nu se fi „sinucis". Și să nu se plîngă — adaugă cei mai înțelepți. Să nu se plîngă, fiindcă, la urma-urmei el, fraierul, i-a dat cursa lui de Vlaeminck, el i-a pus-o pe tavă. Să nu facă pe inocentul, pe martirul, să nu șantajeze melodramatic opinia publică manipulîndu-și tinerețea și ingenuitatea, să accepte c-a fost fraier și gata : „Roger de Vlaeminck n-are nici o vină că Saronni a alergat ca un cîine nebun" — spune un „cap" de prestigiul lui Louis Caput. De Vlaeminck a fost și mai dur cu puștiul. „Îl înțeleg supărarea. Nu e vesel să vii al doilea într-un Milan — San Remo. Dar, ce, mie nu mi s-a întîmplat să pierd curse cîștigate ? Și n-am scîncit și n-am alarmat lumea. Nu întotdeauna învinge cel mai tare. Asta-i viața"... „Hoțul" nu pare deloc prost, fie vorba între noi. Ba unii zic că e un tip deștept, atlet superior, excepțional pregătit, tactician perfect, bun și la inimă, care așa — spune Merckx! —. mai are și calitatea esențială „că știe ce vrea și nu-i prea pasă de critici și elogii, avînd astfel mai puține griji"... Dracul de de Vlaeminck nu e atît de negru, pe cît vrea Saronni. Mai rămîne ca tînărul geniu sportiv să înțeleagă că nu știe chiar totul despre roata vieții. Căci a împărți lumea în doar două categorii — în viciu și virtute, în îngeri entuziaști și monștri sumbri — e un semn sigur că nu știi totul despre ciclism și atîtea altele. Nici un campion n-a murit dacă a fost o dată fraier. Totu-i să nu fii de două ori pe acest post, că așa începe obișnuința. Obișnuința în fraiereală e mortală.

RADU COSAȘU

● TELEX ● TELEX ● TELEX ●

BASCHET ● Echipa feminină Geas Sesto San Giovani a cucerit pentru prima oară „Cupa campionilor europeni". În finală, la Nisa : Geas—Sparta Praga 74—66 (36—37) ● La Angouléme : Franța — Polonia (feminin) 94—86 (45—43) ● La Ciudad de Mexico: R. P. Chineză — Universitatea Guadalajara 58—39 (32—25).

HOCHEI ● În Canada, la Sorel, o selecționată locală a cluburilor de amatori a învins R. F. Germania cu 6—4 (2—2, 2—0, 2—2) ● Competiția de juniori, de la Gdansk, a fost cîștigată de Cehoslovacia — 10 p, urmată de Finlanda — 8 p, R. F. Germania — 6 p, Polonia — 4 p. În ultima zi a turneului s-au înregistrat rezultatele : Cehoslovacia — R. F. Germania 14—2 (4—1, 3—1, 7—0) ; Finlanda—Polonia 6—4 (3—0, 1—3, 2—1) ; Norvegia — Elveția 2—1 (0—0, 1—1, 1—0).

LUPTE ● Simbătă și duminică se vor desfășura în orașul american Toledo întrecerile „Cupei Mondiale" la lupte libere. La turneu participă echipele U.R.S.S., cîștigătoarea ediției trecute a competiției, Cubei, Japoniei și S.U.A.

NATAȚIE ● Proba feminină de trambulină (3 m) din cadrul concursului internațional de sărituri în apă de la Minsk a fost cîștigată de campioana mondială Irina Kalinina (U.R.S.S.), cu un total de 702,72 p.

SCHI ● În ultima zi a concursului de la Murmansk, campioana mondială Zinaida Amosova a cîștigat proba de 5 km în 17:51,95 ● Proba masculină de slalom uriaș de la Isola (1 676 m lungime, 450 m diferență de nivel și 62 de porți) a revenit austriacului Gerard Jager, urmat de francezul Luc Morisset.

În primul joc din turneul de pregătire al fotbaliștilor noștri

Aseară la Rouen: FRANȚA B — ROMÂNIA 1-0 (0-0)

ROUEN 31 (prin telefon). Echipa noastră a început jocul exagerat de defensiv, exagerat de timid, exagerat de prudent. Startul acesta a avut o mare influență asupra rezultatului jocului cu echipa B a Franței : 1—0 pentru gazde, prin golul marcat de **Tusseau** (min. 56). Partida s-a desfășurat pe un timp rece, închis. În prima repriză formația noastră a fost ca și inexistentă în atac. Fotbaliștii noștri au pasat greșit, au centrat la infinit sus, în careu, unde Dudu Georgescu nu s-a văzut, necontînd practic în joc, el fiind de altfel cel mai slab om de pe teren.

Încercînd să impulsioneze atacul, Ștefan Covaci i-a introdus, în repriza secundă, pe Rădulescu și apoi pe Fanici. Abia după ce a primit golul (în min. 56, așa cum am menționat) jucătorii noștri și-au revenit ; Rădulescu a tras pur și simplu echipa după el dar dominarea teritorială a selecționatei noastre nu a avut nici un efect pe tabela de marcaj deoarece atacanții nu au avut luciditatea necesară, risipind cîteva situații favorabile. Lipsa lui Balaci s-a resimțit din plin. Este adevărat, în echipa B a Franței au evoluat 7 internaționali incluși în lotul pentru C.M. dar această situație nu este o circumstanță pentru evoluția modestă a fotbaliștilor noștri.

În concluzie, un joc slab al reprezentativei și un rezultat pe măsura jocului.

Arbitrul **Marcel Van Langeu** (Belgia) a condus bine formațiile : ROMÂNIA : **Răducanu** — Cheran, Sătmăreanu, **Ștefănescu**, Vigu — **Romilă**, Iordănescu, Bölöni — Dobrin (min. 68, Fanici), D. Georgescu, Hajnal (min. 46 — **Rădulescu**). FRANȚA B : Ettori — Baconnier (min. 80 — Vitalis), **Specht, Zambelli, Tusseau** — **Giresse, Moizan, Keruzoré** — Soler, Pecout, **Gemmrich** (min. 80 — Zenier).

Marius POPESCU

Redacția și administrația : cod 70139 București, str. V. Conta 16, of. P.T.T.R. 1, tel. centrală 11 10 05 ; secția coresp. 11 51 09 ; interurban 437 ; telex 10 350 romsp. Tiparul I.P. „Informația"
Pentru străinătate : abonamente prin ILEXIM — departamentul export-import presă, P.O. Box 136—137, telex 11 226, București, str. 13 Decembrie nr. 3.
R. 1, 2, 3, 4. 10363